

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 104/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 19 grudnia 2023r. sygn. II K 272/23			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		-		
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2.1.2.1		;	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p><u>zarzut podniesiony przez prokuratora:</u></p> <p>- błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mającego wpływ na jego treść, poprzez niesłuszne uznanie, wbrew wskazaniom wiedzy</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p>	

i doświadczenia życiowego, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oskarżonemu można przypisać winę i sprawstwo czynu zabronionego objętego w akcie oskarżenia w punkcie II, podczas gdy zgromadzony materiał dowodowy powinien być prowadzić do odmiennych wniosków i wydania wyroku skazującego w tym zakresie P. N. (1);

zarzut podniesiony przez obrońcę:

- **obrazy przepisów postępowania** tj. art. 2 § 2 kpk, art. 7 kpk, w zw. z art. 410 kpk i art. 5 § 2 kpk, poprzez dowolną ocenę dowodów i niesłusznym uznaniu, iż P. N. (1) dopuścił się w dniu 17 września 2022r. przestępstwa z art. 178 a § 1 kk, z pominięciem dowodów przeczących takiej tezie, przy uwzględnieniu tylko materiału przemawiającego przeciwko oskarżonemu oraz braku zastosowania

	art. 5 § 2 kpk, gdy opinia biegłych UM w Ł. nie wykluczała wersji oskarżonego,		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Na wstępie należy wskazać, iż sąd I instancji przeprowadził prawidłowo i dostatecznie wnikliwie postępowanie dowodowe, a na jego podstawie sformułował logiczne i trafne wnioski, co do ostatecznej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów – w znaczeniu konieczności wydania wyroku uniewinniającego w zakresie czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia i skazującego co do czynu z jego punktu I. Ponieważ oba zarzuty zawarte w akcie oskarżenia dotyczyły takich samych przestępstw, a przy tym argumentacja obu skarżących wielokrotnie odwołuje się do porównywania			

oceny dowodów i ustaleń, za zasadzie analogi, także uzasadnienie sądu odwoławczego, co do obu w/w czynów, sporządzono łącznie.

Podniesiony przez prokuratora zarzut błędu w ustaleniach faktycznych (w zakresie czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia) nie przekonuje. Można przy tym jedynie doszukiwać się w uzasadnienia wniesionego tu środka odwoławczego, że - chyba - prokurator inaczej oceniłby wyjaśnienia oskarżonego i jest to w istocie jedyny dowód, z którego oceną, dokonaną przez sąd meriti, ewentualnie nie zgodziłby się skarżący (odrębnego zarzutu związanego z niewłaściwym zastosowaniem art. 7 kpk oskarżyciel nie sformułował).

W ocenie sądu odwoławczego, nie ma tu racji prokurator, albowiem w sprawie nie doszło do obrazy przepisów prawa procesowego, a ponadto sąd I instancji

uksztaltował swoje przekonanie, co do oceny zdarzenia z dnia 18.09.2022r. w sposób swobodny, a nie dowolny, z poszanowaniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego. Wydanie także, w konsekwencji takiej właśnie oceny dowodów, orzeczenia uniewinniającego P. N. (1) od popełnienia czynu mającego mieć miejsce w dniu 18 września 2022r., oparte o przepis art. 5 § 2 kpk jest trafione. Analiza pisemnych motywów apelacji oskarżyciela wskazuje, iż zasadność skazania P. N. (1), za czyn mający mieć miejsce w dniu 18 września 2022r., apelant opiera jedynie na podobieństwie modus operandi sprawy i bliskości czasowej. Bardzo dobitnie świadczy o powyższym sformułowanie zawarte w tej apelacji:
„ ...doświadczenie życiowe wskazuje na to, iż jeśli P. N. (1) dopuścił się w dniu 17 września 2022r. popełnienia

czynu z art. 178 a § 1 kk, a mianowicie kierował pojazdem mechanicznym będąc pod wpływem alkoholu, a nadto spowodował kolizję, to w dniu 18 września 2022r., praktycznie przy takich samych okolicznościach sprawy, powodując kolizję drogową, również musiał być pod wpływem alkoholu” (k. 294v).

Sąd odwoławczy zważył, że nie negując jakiejś logiki w takowym założeniu, z pewnością sam fakt spowodowania kolejnego dnia kolejnej kolizji drogowej – gdy nie ustalono, co robił oskarżony przed jej popełnieniem (w szczególności mającym związek z alkoholem) – to stanowczo za mało, by zasadnie wywodzić o zamkniętym kręgu poszlak uzasadniającym wydanie i tu wyroku skazującego.

Sąd rejonowy wykazał się właściwą inicjatywą dowodową, a załączona do akt uzupełniająca opinia medyczna (...) w

Ł. potwierdza, iż wersja oskarżonego, co do tego: gdzie, ile i kiedy spożył alkohol w dniach 17 i 18 września 2022r. z naukowego punktu widzenia, jest możliwa. To natomiast inne dowody dotyczące okoliczności popełnienia przez P. N. (1) kolizji drogowej w dniu 17 września 2022r., oceniane łącznie, pozwoliły na dokonanie ustaleń, zgodnie z którymi tego dnia w/w musiał być nietrzeźwy i w takim też stanie (wynikającym z protokołu badania) spowodował kolizję. Co do tej bowiem daty, mamy licznych naocznych świadków, którzy widzieli sam moment kolizji, czuli wówczas alkohol od osoby oskarżonego oraz widzieli inne wyraźne symptomy jego stanu nietrzeźwości, a przy tym jednoznacznie opisali: gdzie oraz na jak długo oskarżony oddalił się wówczas od pojazdu, a ponadto jak zachowywał się po informacji o zawiadomieniu policji (oskarżony prosił, by nie dzwonić

po organa ścigania,
a widząc takowe,
pomimo próśb,
oddalił się od auta, w
większości chodząc
po parkingu,
wracając do niego
trzykrotnie, a nawet
próbując odjechać,
co spotkało się
z wyrwaniem mu
kluczyka do pojazdu,
był nerwowy i
nieprzyjemny).

Doświadczenie
życiowe

podpowiadało w tym
układzie, iż jest
niemożliwym, by
oskarżony dopiero
po dokonanej kolizji,
odchodząc na bok i
trzykrotnie wracając
do pojazdu (gdzie w
większości

oskarżony

przemieszczał się po
parkingu sklepu
(...) oraz na
ustalony czas, w
sytuacji zawezwania
policji, spożył tak
dużo alkoholu – by
doprowadziło to do
stężeń uzyskanych w
toku jego badania.

Rozważania sądu
rejonowego w tym
względzie

przekonują, są
logiczne, spójne i
zgodnie z życiowym
oraz zawodowym
doświadczeniem.

Ustalenie, iż
oskarżony
przyjechał na
parking m.inn. z
kobietą, która
pomimo wiedzy

o kolizji, miała pretensje do oskarżonego o brak transportu powrotnego i domagała się jego zapewnienia, tylko wzmaga wnioski o stanie nietrzeźwości oskarżonego już w chwili feralnego parkowania.

Co do wydarzeń z dnia następnego tj. 18 września 2022r., materiał dowodowy jest już całkowicie odmienny, a przy tym wybitnie szczątkowy: tutaj także opinia medyczna (tak, jak co do dnia wcześniejszego) nie wyklucza wersji oskarżonego, ale nie ma żadnych innych dowodów świadczących pośrednio o stanie nietrzeźwości w chwili (kolejnej) kolizji w taki sposób, by dowody oceniane łącznie obalały domniemanie niewinności P. N.. Sąd odwoławczy zważył, że alkohol to tylko jedna z wielu możliwych przyczyn kolizji z dnia 18 września 2022r. (być może oskarżony jest, ogólnie rzecz ujmując, kiepskim kierowcą). W ocenie sądu odwoławczego,

wniesiona przez
oskarżyciela
publicznego apelacja
nie zdołała
przekonać o
sprawstwie
oskarżonego co
do zachowania z
tego dnia, albowiem
zgromadzone
dowody, nie były
w stanie skutecznie
obalić
przysługującego
oskarżonemu
domniemania
niewinności.

Co do czynu
opisanego w punkcie
I aktu oskarżenia
(z daty 17 września
2022r.), wbrew
twierdzeniom
obrońcy,
zgromadzone w
sprawie dowody były
dostatecznie pełne i
wszystkie, w tym
przede wszystkim
wyjaśnienia
oskarżonego i
zeznania T. W.
oraz D. P.,
zostały ocenione
zgodnie z wymogami
wynikającymi z art.
7 k.p.k. Dowody
te, w połączeniu z
pozostałymi
zgromadzonymi w
sprawie, w tym
głównie opinią
medyczną i analizą
zachowania się
oskarżonego na
parkingu sklepowym
(próby oddalenia
się od pojazdu,
kilkakrotne

powroty, prośby o niewzywanie policji, widoczne dla otoczenia oznaki nietrzeźwości), dały podstawy do jednoznacznego ustalenia sprawstwa. Sąd odwoławczy zauważył, że z doświadczenia zawodowego płynie wniosek, iż zwykle widoczne dla otoczenia symptomy nietrzeźwości określonej osoby, pojawiają się przy stanie jej nietrzeźwości wynoszącym co najmniej 1 promil alkoholu we krwi, a stan ujawniony w badaniu trzeźwości u P. N. (pierwszy wynik 1,52 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) idealnie wpisuje się w taką wiedzę. Sąd rejonowy przeprowadził tu dostateczne dla ostatecznego rozstrzygnięcia postępowania dowodowe, a następnie wszechstronną analizę zgromadzonych dowodów. Nie przekonują rozważania obrońcy, jakoby przy ocenie zachowania oskarżonego z dnia

<p>17 września 2022r. doszło do obrazy wskazanych przez niego przepisów postępowania, czy błędu w ustaleniach. W ocenie sądu odwoławczego, co do czynu z punktu I aktu oskarżenia, zgromadzone w sprawie dowody pośrednie doprowadziły do niezbędnego zamknięcia kręgu poszlak i uzasadniały ustalenie sprawstwa P. N.. Wymierzone sprawcy kara i środki karne za ten czyn nie noszą cech rażącej ich niewspółmierności, a orzeczenie o częściowym zwolnieniu P. N. od wydatków za postępowanie pierwszoinstancyjne dostatecznie uwzględnia fakt uniewinnienia w/w od jednego z zarzutów.</p> <p>Z powyższych względów orzeczono jak w części dyspozytywnej wyroku.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>- prokuratora: o uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny</p>		

<p>punktu 6 i przekazanie sprawy w tej części do ponownego jej rozpoznania przez sąd rejonowy;</p> <p>- obrońcy: o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od czynu przypisanego mu w punkcie 1 wyroku;</p>	# niezasadne		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>- wnioski są niezasadne z przyczyn podanych powyżej w punkcie 3.1.;</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>			

1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
- wina, sprawstwo, kara, środki karne,			
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
- wyrok jest słuszny, zarzuty skarżących są niezasadne;			
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2, 3	<p>O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o przepisy art. 636 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 633 kpk oraz art.3 ust. 1, art. 8 i art. 9 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. (tekst jednolity DZ. U. z 2023r. poz. 123) o opłatach w sprawach karnych.</p> <p>Oskarżony jest osobą wykształconą i pracującą. Apelacja wniesiona na jego korzyść okazała się niezasadna. Nie ma powodów, by w/w zwalniać od jakiegokolwiek części kosztów procesu za postępowanie odwoławcze.</p> <p>Nie pobiera się opłaty od prokuratora w wypadku nieuwzględnienia jego apelacji, a koszty procesu związane z takim środkiem odwoławczym należy przejąć na rachunek Skarbu Państwa.</p>

7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie uniewinniające z punktu 6 wyroku		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana